

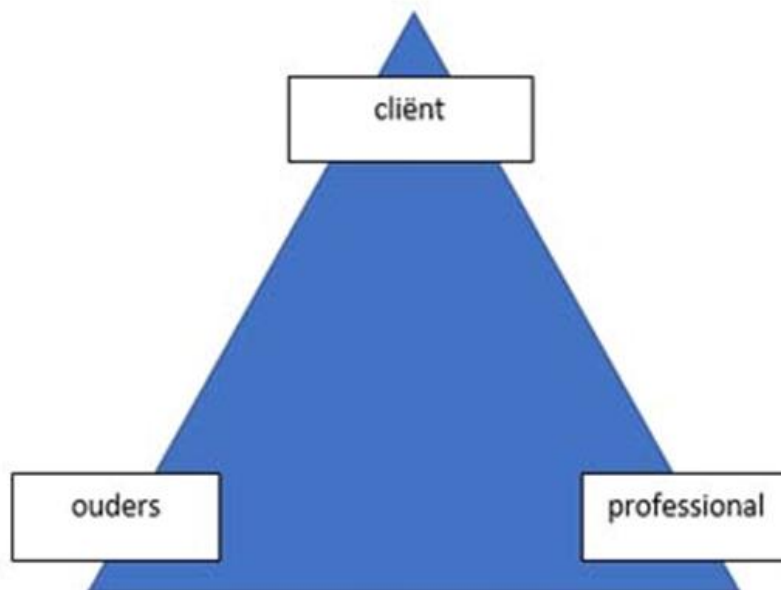
5 Tips, loyaliteiten en 3-hoekskunde

Tip 1. Stel vragen

Praten begint met vragen stellen aan je kind over het coronavirus. Bijvoorbeeld: 'Wat vind jij ervan dat...'. Stel open vragen waar je kind méér op kan antwoorden dan alleen ja of nee. Zo kom je erachter waar jouw kind over nadenkt. En zo weet je of jouw kind zich zorgen maakt over corona. Gekeken naar kinderen met een ontwikkelingsachterstand stel je ook open vragen maar kijkt hoe of je ze concreter en kleiner maakt afgestemd op de mogelijkheden van het kind. Als groepsleider zou je hierin op vraag van ouders kunnen ondersteunen door samen te kijken: wat is een passende vraag? Het is hierbij van belang dat ouders ook echt toestemming geven om je hulp en advies te geven. Hierbij komt het belang van de hand uit het hoofdstuk rondom de systeemtheorie naar voren. Mocht je meer beeld willen, een voorbeeld van telefoongesprekken in coronatijden zie ook site www.eutopia.nl, filmpje inleiding systemisch werken.

Loyaliteiten en driehoek kunde

Let op: Ken je de wet van de dubbele bescherming? Kinderen beschermen hun ouders door niets te zeggen als ze merken dat hun ouders bang of bezorgd zijn. Ouders doen hetzelfde, omdat ze hun kind niet onnodig bang willen maken. Als ouders doorbreek je dit door vragen te stellen. Zo kom je erachter of je kind bang is.

Als je kijkt naar de wet van de dubbele bescherming is het daarom van belang als professional steeds vanuit bovenstaande driehoek samen te werken. In deze triade is het van groot belang dat het kind openlijk loyaal kan zijn naar zijn ouders en dat het kind van zijn ouders "echte" toestemming krijgt om met de groepsleiding een band aan te gaan zonder dat de ouders zich afgewezen voelen. Juist dan zullen het kind en ook de ouders het meeste profiteren van de geboden behandeling. Denk weer aan de "scoop" gezinnen zijn de beste deskundige als het over hun eigen levenservaring gaat.

Van belang voor een goede alliantie/ samenwerkingsrelatie

- ▶ Aansluiten bij de ouder; bij zijn/haar belevingswereld (niet meegaan!)
- ▶ Erkenning geven op het geven (de investeringen binnen het gezinssysteem, de zwaarte en de successen binnen het gezinssysteem)
- ▶ Niet oordelen! Maar wel: In welke context is dit gedrag passend?

- ▶ Weerstand bestaat niet! Ongeduldige hulpverleners wel.

Tip 2. Wees eerlijk

Weer terug naar het ouderperspectief: Waarschijnlijk stelt jouw kind ook vragen aan jou over het coronavirus of over dingen die ermee te maken hebben. Wees eerlijk zonder je kind bang te maken. Heeft je kind zorgen? Geef aan dat je die zorgen begrijpt en stel je kind gerust. Zeg niet dat er niets aan de hand is. Een kind merkt aan veel dingen dat het gewone leven nu anders is dan normaal.

Tip 3. Houd je antwoord kort

Blijf met je antwoord zo dicht mogelijk bij de vraag van je kind. Ga niet uitweiden. Pas het aan de leeftijd en karakter van je kind aan. Heb je een jong kind? Voeg niet te veel informatie toe over het coronavirus. Check of jouw antwoord voldoende is. Bijvoorbeeld: 'Heb je daar nog meer vragen over...?'

Tip 4. Leg uit waarom dingen nu anders gaan

Waarom gaat het op school anders dan je gewend was? Waarom werk je thuis? Gebruik hulpmiddelen, zoals het Jeugdjournaal of een corona-prentenboek, om dit uit te leggen op het niveau van jouw kind.

Tip 5. Geef aan wat jouw kind zelf kan doen

Jouw kind kan de coronacrisis niet oplossen. Maar jouw kind kan wel helpen: door goed handen te wassen en anderhalve meter afstand te houden van andere mensen. Je kind kan ook helpen om de sfeer thuis goed te houden. Of door een tekening te maken voor oma of de oude mensen in de buurt.

Tip 6. Blijf erover praten

Heb je al vaker gepraat over het coronavirus? Blijf dat doen. Zo blijf je in gesprek en weet je wat er in je kind omgaat. Kies een spontaan moment, bijvoorbeeld als jullie samen de tafel dekken. Of knoop een gesprekje aan als je kind jou een vraag stelt.

Tip 7. Let op het gedrag van je kind

Gedrag en lichaamshouding zeggen soms meer dan 1000 woorden. Het gedrag verraadt dat er vragen of onuitgesproken emoties zijn, waarvoor kinderen de woorden niet kunnen vinden. Kijk naar je kind: zie je lichamelijke tekenen dat jouw kind zich zorgen maakt over het coronavirus? Bespreek dit en stel hier vragen over. Is je kind bijvoorbeeld stiller of meer terughoudend dan normaal? Stel daar een vraag over. Bijvoorbeeld; 'ik merk dat je wat stiller bent, wil je me vertellen waar je aan denkt?'

Tip 8. Heb aandacht voor gevoelens

Kinderen kunnen in deze situatie stiller, angstiger of misschien bozer zijn dan normaal, dat is heel logisch. Benoem en erken die gevoelens; hun gevoel is écht en het mag er zijn. Bespreek dit met elkaar om erachter te komen welke gedachten en vragen bij deze gevoelens horen. Dit kan weer helpen om het begrijpelijk en beter behapbaar maken. Gebruik bijvoorbeeld emotiekaartjes om het gesprek op gang te brengen. (Kijk hiervoor op ww.nji.nl, button; coronavirus, klik door naar button: ouders, klik door op praten met kinderen)

Maakt jouw kind zich zorgen?

Anke Klein, wetenschapper aan de Universiteit Leiden, doet al jaren onderzoek naar angst bij kinderen. Zij gaf bij het Jeugdjournaal een aantal goede tips hoe kinderen zich beter kunnen voelen. Via de site van het Nederlands jeugdinstuut www.nji.nl kun je dit fragment opzoeken. Start bij de button coronavirus klik door op praten met kinderen.

Tip 9. Sluit je gesprek positief af

Benoem wat er goed gaat in het gezin. Vraag wat jouw kind leuk vindt aan deze bijzondere tijd. Vertel ook wat jij fijn vindt in deze tijd.

Tip 10. Let op meeluisteren

Wees je ervan bewust dat kinderen vaak automatisch meeluisteren met gesprekken tussen volwassenen over de coronasituatie. Of luisteren mee met het journaal voor volwassenen. Hierdoor kan jouw kind bang worden. Het krijgt te veel informatie. Let hier bewust op. Jij weet wat jouw kind aankan. Praat daarom zelf met je kind over corona.

Ondanks dat we al een tijdje met deze realiteit “dealen” is het toch goed en nodig om in gesprek te blijven met je kind.